

Ekumenický záznam zlomových dní listopadu 1989 v MB

Aktivně žitá víra, která byla trnem v oku tehdejšími komunistickým mocipánům, byla tím nejlepším podhoubím, ze kterého vyrostly místní aktivity zlomových dní. Významnými zahraničními podněty byl pád berlínské zdi 9.11. a svatořečení Anežky České v Římě 12.11. za účasti několika boleslavanů. Prvním místním veřejným vystoupením boleslavských občanů po 17.11. byla divadelní akce. Bylo to 20.11. (o tom jsme se dozvěděli předem), když namísto představení v městském divadle proběhlo sice vystoupení herců z Prahy, ale ve formě jakési stávkový. Herci přečetli prohlášení a zazpívali jsme státní hymnu. Jistá část obecnostva se (asi ze strachu) se od toho očividně distancovala. Z balkonu divadla promluvil herec J. Vinklář a A. Jelínek - ten mluvil ekumenicky (jménem všech křesťanských církví) i za dělníky (pracoval tehdy jako dělník v Akumě). Před zahájením se soudruzi radili v protější budově gymnasia, ale žádné řešení zřejmě nenalezli.

První iniciační jednání – zárodek Občanského fóra - svolal na faru Církve československé husitské farář Antonín Jelínek. Řada křesťanů vstoupila do politiky a tím přispěla k rychlejší demokratizaci společnosti. Ihned začala intenzivní ekumenická spolupráce, kdy se klíčová setkání děla střídavě u různých křesťanských církví.

Zajímavá byla událost při jedné z prvních akcí na hřišti za DDM u Máje. Jakmile vystoupil hlavní organizátor, začali na něho lidé volat ať toho nechá, protože je estébák. Kupodivu se napadený ani nijak nebránil, zřejmě byl skutečně na shromáždění pracovně. Na demonstraci na náměstí Míru promluvil z improvizované tribuny (vleku) katolický farář Dr. Říha.

Pro přípravu a tím i úspěch generální stávkový byla důležitým milníkem sobota 25.11. Dopoledne byla pražská katedrála ve stasisícovém obležení při domácí oslavě svatořečení Anežky České. Napřímeni, se zvednutou hlavou a duchovním poselstvím kardinála Tomáška „Církev je na straně národa“ jsme přešli na Letnou. Modlitba Otče náš, ke které vyzval 800 000 lidí P. Václav Malý, byla požehnaným duchovním impulsem, který byl předán letenskými účastníky do všech českých koutů a farností. Ve farnostech bylo živé svědectví předáváno v neděli ráno.

V neděli 26.11. odpoledne byla demonstrace vykázána na parkoviště na Štěpánce u letního kina, aby nebyl rušen veřejný pořádek. Promluvil A. Jelínek již jako první mluvčí OF.

Takto připravena již nemohla pondělní generální stávka dopadnout jinak než na výbornou. Totalitní vláda jedné strany se zhroutila a železná opona shořela jako papír. Popelnice se začaly plnit stranickými a svazáckými průkazy, moci- a ziskuchtiví převlékli kabáty a začali také mávat praporem lásky a pravdy. Církevní tajemníci přišli o zaměstnání a naopak, jimi zakázaní kněží mohli začít veřejně působit. Naše farnosti se mohly, po více než čtyřiceti letech proticírkevního teroru a útlaku, začít svobodně rozvíjet.

V tomto textu bylo použito svědectví biskupa A. Jelínka, J. Janečka, J. Vosáhla a J. Krále. Detailnější svědectví o této době lze nalézt na www.farnost-mb.cz v sekci 1989